

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o., P., IČO: X.**, zastúpený advokátskou kanceláriou F., s. r. o., G., IČO: X., proti povinnému: **J., nar. X., S.**, o vymoženie **840,45 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 24 Er 158/2009, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. 03. 2013, č. k. 43 CoE 107/2013-50, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 20. 03. 2013, č. k. 43 CoE 107/2013-50 **z a s t a v u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 07. 08. 2012, č. k. 24 Er 158/2009-27 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 eur a zároveň rozhodol o nevyklúčení JUDr. R. z vykonávania exekúcie.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len odvolací súd) uznesením z 20. 03. 2013, č. k. 43 CoE 107/2013-50 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť a nezistil žiaden z dôvodov pre prerušenie konania podľa osobitného zákona.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Upozornil, že súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Medzi procesné podmienky patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávneného, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p., na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných sudov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských sudov ako sudov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 104 ods. 1 vetá prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských sudov ako sudov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského sudu rozhodnutím sudu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (vid' § 9 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského sudu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského sudu ako sudu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského sudu ako sudu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho sudu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek sudu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci sudu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho sudu zastavil (§ 104 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p.) bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2013

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková